PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
DINSDAG 1 MEI 1888

-vervolg van blad 1888i3

Ik vroeg aan mijn zoon, hoe hij hier over dacht. En raad eens, m. d. r., wat de jongen daarop zeide: Dat is een prachtig idée, vader, want ik geloof dat gij dan voor u zelven het eerlijkst handelt en de kiezers kunnen zich dan overtuigen dat gij hoegenaamd geen politiek beginsel hebt.
Toen, m. d. r., vloog mij het bloed naar het hoofd en ik zeide: Jongen, hebt gij niet verstaan wat uwe moeder u gezegd heeft, namelijk dat gij niet over de politiek oordeelen kunt, omdat gij niets van de geschiedenis weet en nog te jong zijt om over de maatschappelijke toestanden te kunnen oordeelen?
Ach, vader, moeder heeft wel veel gezegd, doch niets bewezen – de gewone kwaal van vrouwen. Mr. Heemskerk heeft het bij de behandeling der Grondwetsherziening terecht aangemerkt, dat zij er aardig over keuvelen kunnen, doch verder moet men met vrouwen niet gaan.
Ik vroeg aan mijn vrouw, of zij dat gehoord had.
Ja, man, antwoordde zij, maar ik zou het meer afdoende vinden, indien hij het door mij gesprokene wederlegde.
Vergunt gij mij dit, moeder, sprak de jongen, en belooft gij niet boos te zullen worden, dan zal ik u aantoonen, dat de zoogenaamde politiek der vrouwen de grootste ellende over de wereld heeft gebracht en dat een politiek, zooals vader er op nahoudt, in deze tijden de proef niet kan doorstaan.
M. de red., mijn vrijmoedige zoon is daarop zeker een uur aan het woord geweest; zijne moeder huilde van kwaadheid, en mijn benoeming tot lid van den Raad, zeide hij, zoude het achtste wonder der wereld zijn.
Ik denk u later alles mede te deelen, doch ik hoop niet dat gij u er aan ergeren zult. Ik beschouw hem als iemand, die is ingeënt met socialistische stof en als die stof eenmaal in het bloed zit, is hij er moeielijk weer uit te krijgen.
Tot later!
Smilde, April 1888. X.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
DONDERDAG 3 MEI 1888

Smilde, 1 Mei. Hier is heden van wege de landbouwvereeniging eene proef genomen met eene zaaimachine. Het werktuig heeft wel voldaan.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
ZATERDAG 5 MEI 1888

Ingezonden stuk.

Mijnheer de redacteur!

Ik heb beloofd u de politieke rede van mijn vrijmoedigen zoon mede te deelen, doch al was er de hemel mede te verdienen geweest, had ik mij deze week niet van mijne belofte kunnen kwijten. Zeker schrijver zeide eens, dat de vrouwen vaardig over hem waren; nu, datzelfde genot smaak ik thans ook. Ik ben op dit oogenblik minder in tel dan een rotte appel bij een groentevrouw. Mijne boeken, mijne getrouwe raadslui, liggen dooreen, alsof er eene aardbeving heeft plaats gehad: vader “Thomas à Kempis” ligt onder “Voltaire”, naast “Groen van Prinsteren” en “Da Costa” liggen “De Musset” en “Byron” en ik sta er bij te treuren als de Israëlieten bij het verwoeste Jeruzalem.
Ik heb geen plaatsje om het moede hoofd neer te leggen, geen stoel biedt mijne stramme ledematen rust; mijn schrijftafel ligt aan zes of acht stukken en mijn inktkoker staat in een emmer met zeepsop te weken; mijne pennen vond ik in een oude schoen zorgvuldig bijeen gepakt, doch geheel puntloos; mijn lak in 10 à 12 stukken.
Die schoonmaak, m. d. red., is meer dan een Egyptische plaag. Toen ik aan mijn vrouw voorstelde het eens een jaartje over te slaan, antwoordde zij: “Dat kan dan wel man, doch dan moet gij eerst eens voorgaan met het een jaartje niet vuil te maken Maar ik wil gaarne gelooven, dat het voor de mannen niet aangenaam is, dat de vrouwen in deze weken weinig notitie van hen nemen, maar geloof mij man, ik heb u toch niet minder lief; doch denk van de week eens goed over mij; o, ik heb zooveel uitgaven en als gij nu eens zorgde voor een paar kleeden en een paar kamers laat behangen en verven, dan hebben wij het weer knap en ’t is alsof wij opnieuw getrouwd zijn. Kom, man, strijk je hand eens over het hart! en meteen gaf ze mij een ouderwetsche zoen, als voor 35 jaar, op den koop toe.

-vervolg op blad 1888j1